

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 630/06
26.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Ljubice Milutinović, Sofije Vagner-Ličenoski, Slađane Nakić-Momirović i Spomenke Zarić, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog "BB", čiji je punomoćnik BV advokat, radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.3079/05 od 1.12.2005. godine, u sednici veća održanoj 26.4.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.3079/05 od 1.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P.br.298/04 od 14.4.2005. godine, odbijen je tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se poništi rešenje o prestanku radnog odnosa - otkaz br. 01-610 od 29.12.2003. godine i obaveže tuženi da je vrati na radno mesto blagajnik - menjač ili drugo odgovarajuće radno mesto prema školskoj spremi i radnom iskustvu, kao i zahtev da se obaveže tuženi da tužilji isplati zarade počev od 12.1.2004. godine sa zateznom kamatom od dospeća do isplate u iznosima i sa dospećem kako je navedeno u izreci, i zahtev za uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 12.1.2004. godine do 1.3.2005. godine sa rokovima dospeća svakog prvog dana narednog meseca za iznos zarade od prethodnog meseca sa zakonskom zateznom kamatom i uplatu doprinosa za penzijsko, invalidsko i zdravstveno osiguranje počev od 1.3.2005. godine obračunato u vreme isplate. Istom presudom obavezana je tužilja da tuženom naknadi troškove postupka u iznosu od 36.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž.3079/05 od 1.12.2005. godine, odbijen je kao neosnovana žalba tužilje i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv presude Okružnog suda tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a na druge bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se revizija može izjaviti se u reviziji ne ukazuje.

Revizijski navodi o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tuženi je ovlašćeni menjač koji obavlja menjačke poslove po osnovu ugovora o obavljanju menjačkih poslova zaključenim sa Narodnom bankom Srbije, prema kome ovlašćeni menjač obavlja kupovinu i prodaju efektivnog stranog novca od fizičkih lica. Tužilja je bila zaposlena kod tuženog na radnom mestu blagajnik - menjač u "VV" (ugovor o radu br.01-98 od 11.6.2002. godine i aneks br.01-472 od 30.5.2003. godine). Devizni inspektori, kao ovlašćena lica za kontrolu, izvršili su kontrolu menjačnice "VV" 2.11.2003. godine i zapisnički konstatovali da su u svojstvu građana pitali tužilju da kupe 200 eura i da im je tužilja odgovorila da ima samo 150 eura. Nakon legitimisanja inspektori su izvršili popis gotovine i efektivnog stranog novca i utvrdili da u blagajni ima 205 eura, nakon čega su zapisnički konstatovali da je postupanjem tužilje došlo do povrede odluke o uslovima obavljanja menjačkih poslova i postupku kontrole menjačkih poslova, te da su povređene odredbe Zakona o deviznom poslovanju. Tužilja je zajedno sa inspektorima potpisala zapisnik sa kratkim opisom zatečenog stanja i u odnosu na opis događaja između tužilje i inspektora nije bilo spornih činjenica. Nakon ove kontrole spornim rešenjem direktora tuženog br. 01-610 od 29.12.2003. godine, tužilji je zbog učinjene povrede radne obaveze prestao radni odnos kod tuženog danom donošenja rešenja, uz prethodno upozorenje i pismenu izjavu tužilje o okolnostima povrede a u smislu čl. 101. st.2. Zakona o radu.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilan je zaključak nižestepeni sudova da je tužilja navedenim radnjama učinila povredu radne obaveze utvrđene ugovorom o radu, a čime su se ispunili uslovi da tuženi može da joj otkaže ugovor o radu na osnovu čl. 101. st. 1.tač. 3. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS",br.70/01) u vezi sa čl. 7. tač. 1. i 3. aneksa ugovora o radu zaključenog između tužilje i tuženog 30.5.2003. godine pod br. 01-472. Stoga su nižestepeni sudovi pravilno primenili materijalno pravo kada su tužbeni zahtev tužilje odbili.

Kako se ni ostalim navodima revizije ne dovodi u sumnju pravilnost pobijane presude Vrhovni sud je odlučio kao

u izreci na osnovu odredbe čl. 393. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd